

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 221.

V Ljubljani, v torek 28. septembra 1897.

Letnik XXV.

Navzdol!

Takoj, ko smo dobili sporočilo o dvoboju Badenija z Wolfom, obsodili smo to dejanje kar najodločneje, povdarjajoč, da mož, ki se kot ministerski predsednik tako daleč spozabi, da se dvobojuje, da javno pred svetom krši zakon, kateri je kot božji zakon nedotakljiv in katerega bi, ker je tudi državni zakon, vlasti on kot postavljeni čuvaj zakonov moral prav posebno spoštovati ter se mu klanjati, — da tak mož toraj mora v Avstriji izginiti iz političnega torišča kot voditelj vlade.

To se najbrže ne boče zgodilo in to je upravo usodno znamenje, ki kaže, kaki zmedeni pojmi o pravu in njega veljavnosti vladajo sedaj v vladnih krogih. Mož, kateri je nekaznovan očitno kršil zakon božji in državni, bo tudi v prihodnje še prinašal v parlament v ime vlade predloge, katere naj se v zboru vsprejmo kot zakoni, najbrže zato, da jih bo pri prvi priliki kak minist. predsednik zopet kršil. Ako se fantje v gostilni spró in stepó, takoj so žandarji na mestu, takoj so hudodelniki v ječi. To je prav, a tako mora vselej biti. Ali mar nismo pred zakonom vsi jednaki? Ali je v zakonu kak razloček označen za visoke in nizke?

Zaradi tega taki javni slabi vzgledi silno neugodno vplivajo na ljudstvo in zaradi tega je tem strožje obsojati dvoboj, čim višjo in odgovornejšo javno službo opravlja oni, ki se s tem pregreši.

Istih mislij, kakor mi, so bili seveda tudi vsi katoliško misleči državni poslanci. Zato sta v parlamentarni komisiji desnice poslanca dr. Susteršič in Treuinfels, povdarjajoč, da kot katoličana in zvesta državljana ne moreta odobravati dvoboja, izjavila se proti temu, da bi se grofu Badeniju izrazilo tem povodom skupno sožalje cele desnice. Zato je klub nemške katoliške ljudske stranke

zadnjo soboto soglasno v svoji seji vsprejel nastopni sklep: „Povodom današnjega senzacionalnega dvoboja izraža klub katoliške ljudske stranke svoje najgloblje obžalovanje, ker se je s tem kršil božji in človeški zakon.“

Napačno je torej, kar včeraj poroča „Slovenski Narod“, da so člani katoliške narodne stranke tem povodom poslali grofu Badeniju svoje sožalnice.

Razlagamo si lahko razburjenost grofa Badenija, ako ga tak pošiljenjak, kakor je Wolf, pita z izrazi „polnischer Schuft“ itd., toda ko se je ohladil, pomisliti bi bil moral, da najslabše varuje svoje čast in čast države, ako valed tega napove Wolfu dvoboj.

Grof Badeni je katoličan, kot tak je dolžan pokorščino zakonom katoliške cerkve, katera prepoveduje dvoboj pod kaznijo izobčenja ipso jure.

Badeni je človek in kot tak ima razum, kateri bi mu bil narekoval zakonito pot za obrambo svojega dobrega imena. Toda pravi se: Poslanec Wolf je kot poslanec nedotakljiv, sodišča ne morejo do njega, torej Badeni ni mogel tem potom varovati svoje časti in zato je nastopil nezakonito pot.

V tem pa je ravno napačno ravnal. Kajti kdor vé, da Badeni potom sodišče proti Wolfu ni mogel braniti svoje časti, tega tudi od njega ne bo zahteval, njegova čast vsled tega ne bo nič trpela, pač pa je parlament, ki poslancu daje izredno pravico nedotakljivosti, jedino one mesto, kjer se more in mora v parlamentu storjena krivica popraviti oziroma kaznovati. In večina v zbornici, ogromna večina bi bila vsaki trenutek pripravljena dati za take neosnovane, pobalinske napade najsičajnejše zadostilo. Tako bi bil po našem mnenju najboljši in zakonitim potom varoval grof Badeni svoje dobro ime in čast države, ki od vsakega strogo zahteva, da spoštuje njene zakone.

Spleh pa njegova čast niti žaljena ni bila. Ako bi bila čast poštenih mož odvisna od vsklikov poličnih pobalinov, potem bi že davno ne imel noben poštenjak časti in dobrega imena.

Prav je imel zato socijalistični poslanec Pernerstorfer, ko je precej drugi dan na nekem shodu ožigosal ta dogodek, izrazil se proti dvoboju, katerega goje itak le bogatejši slojevi, češ, da je dvoboj surovost, ki najmanje pomaga človeku vrniti napačno čast.

S tem mi seveda nečemo osebno obsojati grofa Badenija. Tudi zanj je marsikaj olajševalnih razlogov, tako da se njegovo nesrečno dejanje da razlagati, a opravičiti njegovega dejanja po svojih načelih nikdar ne moremo. Mož s takimi nazori na čelu avstrijske vlade je nesreča za državo in popolno nesposoben biti kos sedanjim zamotanim in skrajno žalostnim razmeram v državi. Praktični lažiliberalizem je oni rak, ki razjeda našo državo; siplje smrtno sovraštvo mej njene narode ter jo neizprosno tira po svojih sužnjih na rob propada, zato pa mož, ki se v praktičnem življenju v taki bistveni točki, kakor je dvoboj, ravna po načelih tega lažiliberalizma, ni zato, da bi kaj zboljšal razdejane in razdivjane razmere.

Ves ta dogodek pa nam jasno osvetljuje, kako naše javno življenje vedno bolj propada, kako vedno huje hitimo navzdol. Mi le želimo v blagor naroda, da se kmalu ustavi ta politična dekadenca.

Nemiri radi mažarske zastave.

Iz Zagreba, 20. sept.

Niso se še zacelile rane, katere je zadobil hrvatski narod prigodom zadnjih volitev v hrvatski sabor, in že spet se je prelila hrvatska kri po nedolžnem v slunjskem kotaru. V vasi Slušnici so imeli cerkveni shod. Navada je na Hrvatskem, da

LISTEK.

Za njeno dušo.

(Ruski spisal Anton Čehov.)

(Konec.)

„Res je . . . prav res . . . beseda je neprimerna“, mrmra prodajalec, „toda nisem je hotel z njo dolžiti, otec Grigorij, ampak hotel sem se izraziti po svetopisemsko . . . da bi bolje vedeli, za koga vam je moliti. Saj se vendar piše v zapisnik črnih maš: Joan, otrok, Pelageja, utopljenka, Jagor, vojščak, Pavel ubiti, in še več takega . . . Tako sem tudi jaz hotel . . .“

„To je bilo neumno, Andrej! Bog ti bo odpustil, v drugo pa pazi. Pred vsem ne modruj, misli ko drugi ljudje. Desetkrat se pokloni v molitvi in pojdi!“

„Dobro“, pravi prodajalec, vesel, da je pridiga pri kraju, in naredi častitljiv obraz. „Deset poklonov. Že prav, razumem. Sedaj pa dovolite oče tudi meni eno prošnjo . . . Ker sem le bil njen oče . . . in ker je bila vedno, kakoršnakoli je že bila, saj veste, vendar-le moja hči, zato bi . . . Odpustite mi, hotel sem vas prositi, da bi brali za njo črno mašo. In tudi vas, batjuška dijakon, sem hotel prositi!“

„Tukaj imaš prav“, pravi oče Grigorij. „Le pojdi! Takoj prideva . . .“

Andrej Andrejič odkoraka počasi od oltarja in se vstopi z rdečim in svečanim obrazom, kakoršen pristoji vzvišenosti črne maše, v sredo cerkve. Cerkenik Matvej postavi predenj mizico z riževno jedjo, kakoršna se je pri spominjanjih za umrlimi, in skoro potem se začne črna maša. Vse tiho je v cerkvi. Samo ropot kovinske kadilnice in zategnjeno petje se sliši . . .

Poleg Andreja Andrejiča stoje cerkenik Matvej, babica Makarjevna in njen sinček s suho ročico. Razun teh ni nikogar v cerkvi. Dijakon poje precej slabo, napev in beseda pa so tako otožne, da prodajalcu čedalje bolj pohaja častitljivost z obraza. Zamisli se v svoje nadloge.

Spominja se svoje Mašutke . . . Premišlja, kako mu je bila rojena še takrat, ko je služil pri gospodi v Vertinih Zaprudih. Ves zaverovan v službo niti vedel ni, kako mu je zrastle deklina. Dolga doba, v kateri se je razvila v krasno bitje s plavolaso glavico in sanjavimi očmi, ko dve kopejki, mu je nepopazno potekla. Vzgojili so jo, kakor sploh otroke gospodi priljubljenih služabnikov, — zelo razvajeno, ob enem z gosciami. Gospoda jo je učila od dolgega časa čitati, pisati, plesati, on pa se ni zmenil za odgojo. Redkokedaj, ako je pri vratih ali na stopnicah slučajno naletel nanjo, se je spomnil, da je njegova hči, in začel jo je, kolikor mu je dopuščal čas, podučevati v molitvi in ji praviti svetopisemske

zgodbe. O tačas je bil še poznavalec verskih zapovedij in svetega pisma! Hčerka ga je poslušala rada, če je bil prav čmeren in resen. Pri molitvah je zehala, zato pa je bila vsa zamaknjena, kadar ji je začel oče, jecljaje iščoč lepih besedij, pripovedovati svete dogodbe. Ezavova leča, pogin Sodome in trpljenje malega dečka Jožefa jo je zanimalo tako zelo, da je prebledela in strme gledala s svojimi modrimi očmi . . . Ko je pozneje popustil službo in si napravil s prihranjenim denarjem malo prodajalnico, je odpotovala Mašutka z gospodo v Moskvo.

Tri leta pred svojo smrtjo je obiskala očeta. Skoro bi je ne bil spoznal. To je bila mlada, vitka žena, gosposkih šeg in v gosposki obleki. Govorila je razumno, kakor se piše, kadila tobak in spala do poldneva. Ko jo je Andrej Andrejič vprašal, s čim se peča, mu je odgovorila drzno v obraz: „Igralka sem!“ Taka odkritosrčnost se je zdela bivšemu služabniku najhujša zbadljivost. Mašutka se je začela hvaliti s svojimi uspehi in svojim umetniškim življenjem. Ko pa je videla, da oče zardeva in se vedno bolj zavzema, je obmolknila. In molče, ne da bi se pogledala, sta preživela skupaj še dva tedna, potem pa je ona odšla. Pred odhodom je še prosila očeta, da bi jo spremil na breg reke. Težko mu je bilo pri belem dnevu se izprehajati v pričo vseh poštenih ljudi s hčerjo, „ničemnico, igralko“, vendar ji ni odbil prošnje . . . „Kako lepi kraji so to!“ je rekla

se ta dan razobesi s zvonika narodna zastava bodisi že hrvatska ali srbska, kakor je že prebivalstvo katoliško ali staroversko. Razobešata se pa tudi obe zastavi skupaj po mnogih krajih. V Slušnici pa narod ni dovolil, da se razobesi katere druga zastava razun cesarska, češ, da ste tudi hrvatska in cerkveno srbska mažarski zastavi, kajti mažaroni hočejo Hrvate prodati Mažarom, a obe zastavi pomenite mažarsko gospodstvo na Hrvatskem. Hrvati hočejo pa verni ostati le svojemu cesarju, a nikdar podložni Mažarom.

Naroda se je zbralo v omenjeni vasi toliko, da se je bilo bati prav hudih nasledkov. In ti tudi niso izostali. Prišlo je do prepira in napadov, a žandarji so upotreabili orožje, in dve žrtvi ste ostali na mestu mrtvi in sicer mestni učitelj in jeden vaščan. Vsled tega se je vznemiril ves kotar ter mora zdaj posredovati celo vojništvo, da se ne dogode še več izgrede. Seveda se zdaj ne razobešajo nikjer več zastave. Iz tega se vidi, da narod ne pusti razobešati drugih zastav nego cesarske, katero dobro pozna še od poprejšnjih časov, pri drugih pa težko razločuje po sestavi boj, katera je hrvatska, srbska ali mažarska. A ker mažarske noče na noben način, a po bojah je dobro ne pozna, kakšna je, noče sploh nobene od teh treh. Vse pa je naperjeno proti mažarski zastavi, ki pomeni seveda tudi mažarsko gospodarstvo.

A kdo je kriv, da se je zopet prelila hrvatska kri? Čemu to vprašanje? Kdo drugi nego opozicija. Ze drugi dan po žalostnem dogodku v Slušnici, je dobil poslanec Gjurović pismo iz Slunja o uporih (!) ter je ta glas upotrebil v svojem govoru proti adresi koalirane opozicije, katero je obdolžil brez vsakega dokaza vseh teh nemirov po deželi. Ta predrzni napad pa je bil tem manje opravljen, ker se opoziciji ni mogel še do dandanes dokazati noben prestop pri saborskih volitvah v onih kotarih, kjer se je streljalo na narod, če tudi se je vohunilo v delovanju opozicije povsodi in na razne načine.

Tudi radi teh nemirov so mažaroni opozicijo obdolžili, češ da je ona vsega kriva, a ko je treba to dokazati, molče potuhnjeno. Gjurović pa še ni zadovoljen s samim obrekovanjem v saboru, marveč nadaljuje kot sodelovec židovskega „Pester Lloyd“ svoj pošten (!) posel dalje. Mažarom oznanjuje, kako hrvatska opozicija punta hrvatski narod, kateri zdaj ne trpi celo nič več svoje lastne zastave. Modro pa zamolči ta poštenjak (!) pravi razlog, zakaj se narod buni. Mažarske zastave noče, one zastave, ki je bila v Zagrebu javno spaljena in ki se protipostavno razobeša v kraljevini hrvatskeje.

Narod je sit mažarskega nasilja ter ne veruje nič več že skoraj sam sebi, ker je bil že tolikokrat opeharjen. Kar svetuje omenjeni dopisun v „Pester Lloyd“, da naj poskrbi hrvatska vlada, da se čim preje zatro taki žalostni pojavi na Hrvatskem, moramo izjaviti, da sila zadene le na silo, in da bi

navdušeno med izprehodom. „Kaki prepadi in zele neče močave! Bože mili, kako lepa je moja domovina!“ In začela je jokati.

„Ti kraji samo prostor jemljejo...“ je mislil Andrej Andrejič, srepro gledajoč prepade. Hčerinega ihtenja ni mogel umeti.

Ona pa je jokala, jokala in dihala poželjivo vase zrak, kakor da bi slutila, da ne bo dolgo več dihala...

Andrej Andrejič strese neljubo z glavo in se začne pridno križati, da bi si odgnal žalostne spomine... „Spomni se, o Gospod, umrle tvoje dekle, vlačuge Marije“, šepete sam pri sebi, „in odpusti ji vse grehe“. Nespodobna beseda mu uide zopet, on pa niti ne opazi: kar si je človek enkrat ubil v glavo, tega ne izkoreninijo niti pridige očeta Grigorija, niti druga sredstva!

Makarjevna vzdihuje, nekaj šepete in globoko diše. Mitka s suho roko je zatopljen v misli.

„... kjer ni ne bolezn, ne reve, ne vzdihovanja...“ poje bobneče dijakon, pokrivši desno lice z roko.

Iz kadilnice se dviga višnjevkast dim ter se igra v širokem, poševnem solnčnem žarku, ki loči prazno, mrtvo, temno cerkev. In videti je, kakor da plava z dimom duša umrle v solnčnem svitu... Oblački kadila, spominjajoči na nedolžne kodre malega deteta, krožijo, se dvigajo do okna ter se umikajo, kakor da bi se zgražali pred žalostjo in boestjo, ki polni te bedne duše.

morali v Budimpešti najprej razsoditi, je li se pošteno ravna s zavezno kraljevino, koji nepostavno usiljuje zakone in zastavo mažarsko. V Budimpešti bi se morali naučiti najpreje spoštovati mednarodne dogovore, potem se ne bi dogajali taki prizori, ki niso častni niti za domačo vladu niti za Ogersko. Iz takih pojavov pa se da sklepati, da na Hrvatskem ni vse tako, kakor glasi banov rek zakon, delo in red, kajti ko bi se zakon držal, bil bi tudi red v zemlji.

Dolžiti pa opozicijo, da ona narod podpihuje proti državnim oblastim, pomeni največjo podlost obrekovalca. Hrvatska opozicija je prepričana, da morajo sčasoma zmagati njeni nazori in sicer le vsled mirnega in treznega delovanja domoljubnih mož, nikdar pa ne s silo. Vsako nasilje od strani opozicije proti državni vlasti bilo bi najnevarnejše sredstvo, da se doseže, kar se želi, kajti državna sila je tako jaka, da more najlaglje zadušiti vsaki pokret ter zaustaviti razvitek naroda na decenije. Tedaj noben pošten človek ne more niti verovati, da bi tako trezni in modri možje, kakor so vodje opozicije, mogli sploh biti v zvezi s takimi pokreti, a oni, ki jih dolži prej nego se jim je moglo sploh kaj dokazati, je najpodlejši obrekovalac in krivični ovađuh.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. septembra.

Volitev v delegacijo, ki se je vršila, kakor smo že poročali, v sobotni večerni seji, je izpadla za desnico splošno ugodno in tudi slovanski zastopniki so še vedno v večini, akoravno koroški, štajerski in primorski Slovani nimajo v delegaciji nikakega zastopnika. Izmed 40 delegatov, ki jih izvoli poslanska zbornica, jih odpade 27 na desnico, 7 na tako zvane srednje stranke in 6 na levico. V desnici imamo 12 Čehov, 6 Poljakov, 4 člane katoliške ljudske stranke, 1 Slovenca, 1 Hrvata, 1 Rumuna, 1 Rusina in 1 Italijana. Ako prištejemo k temu še dvajset delegatov, ki jih je dan poprej izvolila gospodska zbornica in izmed katerih jih pripada 9 desnici, 5 srednji stranki in 6 levici, najdemo, da je desnica skupnega avstrijskega parlamenta zastopana po 36, levica in pa srednja stranka pa po 12 članih. Kakor je toraj razvidno, bo imela desnica odločilno besedo in le želeli je, da bi vsi njeni člani stali neomajno in odločno na stališču pravičnosti in jednakopravnosti, kajti delegacije čakajo letos izvanredno važna opravila in poleg tega smemo biti prepričani, da bo pritisek od mažarske strani velikansk. Delegaciji snideta se letos na Dunaju in sicer, kakor sedaj zatrjujejo dunajski listi, nikakor ne pred koncem oktobra. Predsednikom avstrijske delegacije bode letos izvoljen član gospodske zbornice. Največ nade zato mesto ima grof Fran Thun.

Nagodbni provizorij. Kakor smo že včeraj na tem mestu poročali, se pečajo mažarski krogi v zadnjem času neumorno z vprašanjem gledé nagodbnega provizorija. Naši zavezniki onstran Litave so v svoji gorečnosti za to nagodbo že sklenili, da se predlaga in odobri kar dveletni provizorij. Odkod pa neki izhaja tolika gorečnost Mažarov za dveletni ali morda tudi kar desetletni nagodbni provizorij? Saj še ni dolgo temu, ko je veljala pri naših „prijateljih“ neovrgljiva resnica, da je pogodba le v korist Avstriji, da jo potrebujemo le mi in da smo bili zelo hvaležni, ko so nam leta 1867 Mažari milostno naklonili to neizmerno dobroto! To je trajalo tako dolgo, dokler so avstrijski krogi, omamljeni vsled tako laskave hvale Mažarov, tako rekoč ponujali jim pogodbo, v strahu, da se morda sicer res uresniči grožnje naših zaveznikov, češ, da Avstrija mora propasti, ako ni zvezana po pogodbi z Ogersko. Ko pa so našim parlamentarcem, sicer že prepozno, padle luskine raz očij, ali bolje, ko se je po veliki večini iztrebil židovsko-liberalni plevel, tedaj je pa zgoraj omenjena „dogma“ izgubila vso veljavo in danes so ravno Mažari isti, ki z vso silo delajo na to, da se čim preje obnovi nagodba, oziroma, kar je za nje še bolje, sklene kolikor možno dolgotrajni provizorij. Mažarski vladni kliki je dobro znano, da je Ogerska brez sedanje pogodbe finančno vsaj za trideset odstotkov na slabšem, da bi brez nagodbe kmalu obledela slava Banffyjevih vernih pristavev in da bi se z Ogersko lahko zgodilo kaj jednacega, kar so poprej prorokovali Avstriji. Mažarom je sedaj popolno vse jedno, ali se doseže pogodbeni provizorij parlamentarnim ali pa tudi potom § 14., ker dobro vedó, da bi vsaka nova pogodba bila za-

nje veliko slabše, kakor je sedanja. Dunajska židinja „Neue Freie Presse“ je, poročajoč o bivanju avstrijskega finančnega ministra v Budimpešti in o pričetki konferenci glede tega vprašanja, naravno zelo vneto za dveletni provizorij ter pravi, da so dospeli mažarski krogi na to idejo samo iz razlogov oportunitete in da bi se konečno morda ne ustavljali preveč želji avstrijske vlade, ako bi se ta odločila za jednoletni provizorij. Iz zgoraj navedenega vsakdo lahko vidi, kaj razumevajo Mažari pod pretvezo oportunitete; neradi namreč izgubé mastne ugodnosti, ki jih jim donša sedanja nagodba.

Ogerska poslanska zbornica je imela včeraj prvo sejo v jesenskem zasedanju. Udeležili so se je tudi vsi hrvatski kimovci, ki jih je poslala mažaronska večina hrvatskega deželnega zbora v ogerski parlament. Po formalni otvoritvi je predložil finančni minister kar štirimesečni budgetni provizorij za leto 1898, ki se je izročil finančnemu odseku, ministerski predsednik pa je podal nekaj sklepni računov za leto 1896. Konečno je ministerski predsednik naznanil, da se prihodnja seja vrši jutri, v kateri se bodo stavili predlogi in interpelacije, meritorno delovanje zbornice se pa prične prihodnji torek. V pojasnilu gledé budgetnega provizorija se naglašá, da se je sicer z razpravo o proračunu pričelo že v maju in bi naravnim potom ne bilo nikakih ovir, da se ta zadeva reši pravočasno. Toda ker se radi neugodnih političnih razmer delegaciji ne snideta pravočasno, se važni del proračuna, namreč skupni stroški, še ni mogel sestaviti in tudi proračun ne predložiti zbornici. Vlada v tem poročilu seveda zamolči ali vsaj naravnost povedati noče, da je glavna ovira izgotovitvi proračuna le nagodbni provizorij, ki še ni odobren.

V Nemčiji so v poslednjem času zopet enkrat uvideli potrebo pomoči takozvanega četrtega stanu in so vsled tega jeli z njim koketovati. Pretečeni teden je priredilo društvo socijalnih politikov nekako zborovanje in pri ti priliki seveda tudi slavnosten obed, katerega se je mej drugimi udeležil tudi bivši trgovinski minister Berlepsch. Ta mož, ki je v zadnjem času postal baje ves vnet za delavski stan, je v posebni napitnici naglašal, da se treba resno udeleževati boja za emancipacijo četrtega stanu, da se pribore njemu duševne in gmotne prednosti, ki jih uživajo starejši stanovi. Ta boj je opravičen in vrlo potreben. Konečno je napil v prosep četrtega stanu. Nikakor pa ne smemo prezreti, da so temu možu pri srečju tudi socijalni demokratje, akoravno se je izrazil, da je njihov program preveč meglen in v marsičem nevsprejemljiv. Može à la Berlepsch se dobričkajo četrtemu stanu le tedaj, kadar ga potrebujejo, sicer se pa ne zmenijo zanj, še manj pa za njegove pravice.

Rumunski kralj je došel v nedeljo zvečer s kraljico Elizabeto iz Monakovega na Dunaj. Kralj je obiskal v teku včerajšnjega dne grofa Goluhovskega, s katerim se je razgovarjal poldrugo uro, ter je na to počastil s tričetrtturnim posetom ranjenega grofa Badenija. Popoldne se je vršil obed, katerega sta se udeležila tudi grof Goluhovski in sekcijski načelnik grof Welsersheimb. Mažarski listi pripisujejo temu obisku veliko politično važnost. Opozicijski ogerski listi izražajo nado, da se s tem peravnajo vsi nesporazumki mej Mažari in Rumuni, kateri morajo, posebno na ogerski zemlji, pretrpeti marsikako krivico, katero jim provzročujejo „miroljubni“ mažaroni s svojo mažarizacijo v šoli in uradu.

Francoski republikanski in napredni krogi se že z vso vnemo pripravljajo na bodoče volitve v parlament. V dosego tega namena porabijo vsaka, tudi najnečastnejša sredstva. Ker si z raznimi banketi, zborovanji in veselicami najbrže ne upajo doseči zaželenega vspeha, padli so v zadnjih dneh po „nazadnjaških klerikalcih“, katere skušajo z vsakovrstnim obrekovanjem in blatenjem pred narodom osmešiti in ogrditi. Pišejo namreč v svojih umazanih listih, da je tudi Vatikan (!) pričel s pripravami za bodočo volitveno borbo in že naročil jezuitom, naj v tem smislu obdelujejo francoske škofe. Gotovo je, da je iskrena želja ne samo sv. očeta, marveč vseh katolikov, da si francoski narod konečno vender izbere može, ki mu ne bodo v duševno in gmotno škodo, toda ravno tako je pa tudi gotovo, da se ne zgodi v tem oziru prav nič nepostavnega. Ako za blagor naroda vneti duhovščina in lajšstvo pojasnjuje narodu, česa mu je potreba, stori le to, kar je po postavah zajamčeno vsakemu

svobodnemu državljanu in kar je njena sveta dolžnost. Da pa je narod še v ogromni večini veren in pošten, to je pa pokazal pri premnogi prilikah.

Cerkveni letopis.

Prenovljena župnijska cerkev v št. Rupertu.

Med najlepše gotске stavbe na Kranjskem spada župnijska cerkev v lepi šentrupeški dolini. Zidana je bila pred 400 leti, oziroma le ladija; kor je bil popred delan, kdaj, se ne vé natanko. Tudi se ne vé, kdo je zidal kor, mogoče da celjski grofje, ker je nad oltarjem v sklepniku grb teh slavnih plemenitašev.

Neumorni, za vse lepo vneti gosp. župnik je lansko in letošnje leto popolnoma prenovil notranjščino cerkve. Bilo je treba odklepati ves stari omet, tako da se je pokazalo prvotno zidanje. Prezbiterij je bil zelo poškodovan po potresu, zato je dobil tri nove močne vezi, ki so položene po oboku. Cerkev je znotraj vsa preslikana. Barva na stropu je po celi cerkvi belo-rumena (creme), po stenah pa zelenkasto-siva.

Po stropu v prezbiteriju so naslikane naravne, stilizirane cvetice in sicer nad velikim oltarjem oljka, trta, pomešane s klasovjem, bodeča neža, pasijonka, bela, rumena in višnjava lilija, mak itd. V srednjih poljih so arabeske.

Rebra so po vsej cerkvi bogato pozlačena, kakor tudi sklepniki, ki so polihrirmirani in jih je v ladiji mnogo več, kakor v prezbiteriji. Obstoje iz podob svetnikov, simbolov in rozet; njihovi robovi so pozlačeni. Ti sklepniki, ki nosijo rebra, sežejo skozi obok. V prezbiteriju so pod obokom na levi steni simboli 4 evangelistov.

Poseben kras prezbiterija pa je presno slikana, bogato pozlačena tapeta, popolnoma posneta po tapeti Votivne cerkve na Dunaju. — Kakor sem omenil, je presno slikana, sicer je pa cerkev slikana na pol presno.

Veliki oltar je kamenit. Izdelal ga je Ignacij Thoman v Ljubljani l. 1865. Slika sv. Ruperta v velikem oltarju pa je delo umrlega akademičnega slikarja Wolfa.

V prezbiteriju mi je omeniti še božjo hišico iz mehkega peščenca in oratorij grofove družine Barbo, z grbi te družine. Ta oratorij pa kazi sicer čisto gotško stavbo.

Steklo oken je v prezbiteriji barvano, v ladiji ne. V ladiji so polja na stropu bolj ozka, pa popolnoma pravilna. — Rebra so polna sklepnikov, ki tudi v ladiji obstojé iz podob svetnikov, simbolov in rozet.

Strop se vidi bolj bogato slikan, nego v prezbiteriju, ker so polja manjša. Na oboku so cvetice stilizirane. Ustvaril jih je umetnik iz svoje fantazije, razun nekaj granatnih jabolč, katera so se dobila pod prvotnim ometom v križih. Te je slikar posnel (kopiral) in naslikal na novi omet.

Sredi cerkve okrog lestence na oboku so naslikani štirje kerubimi - pojoči. Plavajo na višnjevem polju in imajo napis: Sanctus, sanctus, Dominus Deus sabaoth. — Nad orgljami v križu je naslikana lira, pozauna in palma.

Obok podpirajo šesteri gotški stebri, ki imajo pa kapitele v mauriškem slogu.

Stranska oltarja sta gotška, pa ne kamenita. Na ženski strani je naslikano Marijino oziroma angeljevo oznanjenje. — Slika je posneta menda po Kleinu, slika sv. Družine na možki strani pa po Ittenbachu.

Popolnoma prenovljene so tudi izpovednice in prižnica. — Kaj okusno izdelan je krstni kamen.

Omenim naj še, da so konsle pod rebri pozlačene človeške glave in oprsja — sive barve. Mrežovina je kamnita.

Za orgljami je ta-le hronograficum:

VeLiCastno sV. RVpertV posVeČeno
Cerkve za „štIrIstoLetnICo“ za Časa
žVpnIka MerVeC a sLiKaL KožeLI.

Da bode slika ladije popolna, naj navedem še nepotrebno lopo na ženski strani. Ta lopa je bila popred brez sloga, sedaj pa je vnovič pozidana v gotškem slogu.

Kakor cerkev, prenovljena je tudi zakristija pod stolpom. — Nje največji kras je podoba Izveličarja, ki nam kaže Svoje presveto srce. Visoka je 2 m.

Tudi zunanjščina, ki pa ni prenovljena, kaže čisto gotško zidavo, le stolp ni primeren lepi gotški stavbi.

(Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. septembra.

(Kopitarjeva slavnost na Dunaju in v Ljubljani.) Za prenos Kopitarjevih umrjočih ostankov z Dunaja v Ljubljano se delajo večje priprave. S prenosom se ima združiti večja slavnost na Dunaju in tukaj. Na Dunaju so priprave za slavnost v rokah posebnega odseka, kateremu je stopil na čelo dvorni svetnik Suklje; namestnik mu je prof. dr. Murko, tajnika dr. Mantuani in dr. V. Kušar, blagajnika monsignor Jančar in prof. dr. Primožič; odborniki pa: Pukl, dr. Pajk, dr. Simonič, M. Hubad in I. Vadnal. Priprave za tukajšnjo slavnost so v rokah posebnega odseka, sestavljenega iz zastopnikov „Slov. Matice“ in „Pisateljskega podpornega društva“, kakor smo to o svojem času že naznanili. Dunajska slavnost se ima vršiti v nedeljo dne 10. ljubljanska pa v torek dne 12. oktobra t. l. Na dunajskem programu so: blagoslovljenje, govor in petje na pokopališču; spreved ob zvonjenju po raznih farah prestolnice; govori in petje na južni postaji; prijateljski srbsko-slovenski sestanek na predvečer. Na ljubljanskem programu pa so: spreved od postaje na pokopališče, petje na postaji in na pokopališču, govor na pokopališču. — Več prilično.

(Ljudski shod v Kamnigoricu.) katerega je priredilo ljubljansko slovensko katoliško delavsko društvo minulo nedeljo, se je vršil zelo lepo ob mnogoštevilnem obisku in ugodnem vremenu. Shodu je predsedoval ondotni župan gospod pl. Kapus, namestnikom je bil pa izvoljen č. g. župnik. Govorili so državni poslanec č. g. dr. Krek o razmerah v državnem zboru ter najnovejših važnih dogodkih na Dunaju, gospod Jakopič o delavskih zavarovalnicah in bolniških blagajnah ter gosp. Gostinčar o socijalni demokraciji. Vsprejela se je poleg drugih tudi resolucija gledé pospeševanja ondotne žrebljarske obrti. — Obširneje poročilo nam je obljubljeno.

(Ljubljanska efektna loterija) z milijon srečkami po 50 kr., ki je bila dovoljena za letošnje leto, se priredi vsled cesarjevega dovoljenja še-le prihodnje leto.

(Obrtni strokovni šoli v Ljubljani.) Za obisk tukajšnje strok. šole za lesno industrijo se je zglašilo 74 rednih učencev, 10 hospitantov in 38 obiskovalcev risarskega tečaja, za strokovno šolo za umetno vezenje in čipkarstvo pa 70 rednih učenč in 10 hospitantinj.

(Iz Vač) dne 27. septembra nas je zapustil v občo žalost naš prečastiti gospod beneficijat Jakob Pavlovčič ter se podal kot župni upravitelj v Suhor v Belo krajino. Služboval je pri nas nekaj čez dve leti z neumorno pridnostjo ter storil v tem kratkem času zelo veliko v dušni blagor faranov. Nikdar ne bomo pozabili njegovih cerkvenih govorov. V njem je izgubila fara gorečega dušnega pastirja in iskrenega prijatelja mladine. Ne bom našteval njegovih zaslug, a toliko rečem, da se je z neumorno pridnostjo in izvanredno prijaznostjo priljubil vsakemu. Celo fara ga bo ohranila v blagem spominu. Suhorcem pa častitamo ker so dobili tako izvrstnega duhovnika, gospodu beneficijatu pa želimo srečo in zdravje v novi službi ter mu v slovo udano kličemo: „Ad multos annos!“ Fr. Z—o.

(Razpisano) je na jednorazrednicah v Ravnem Dolu in Starem Potoku mesto učitelja vodje z dohodki četrtega plačilnega razreda, funkcijsko doklado in prostim stanovanjem. Prošnje je vložiti do 20. oktobra t. l. pri okrajnem šolskem svetu v Kočevju.

* * *

(Prošt Janez Ev. Marinič †.) Iz Celovca, dne 27. sept.: Zopet nam je kruta smrt pobrala vrlega bojvnika, ki je še pred malim časom čil in zdrav bil med nami. — V Doberli Vasi umrl je danes po kratki hudi bolezni preč. gosp. Janez Ev. Marinič, infulirani prošt, kn.-škof. konzistorijalni svetovalec, dekan itd., star 65 let. Pobrala ga je smrt po kratki, hudi bolezni, katero si je nakopal v svojem poklicu, pri obhajanju bolnikov. Vnela so se mu pljuča in težke bolezni ni mogel premagati. — Porodil se je ranjki prošt Marinič dne 27. februar. 1832. l. v Podravljah, župnija Skočidol blizu Be-

ljaka. Vmašnika bil je posvečen dne 27. julija 1856. Služboval je na več krajih; zadnji službi sta bili v Lipi nad Vrbo in v Dobrli Vasi. Bil je vnet duhovnik, ki je vsikdar neustrašeno in odločno branil pravice sv. Cerkve. V njeno obrambo je krepko zastavil pero in mnogokateri rezki spis kaže, kako ji je bil udan! Izbojeval je marsikatero častnikarsko borbo in ni se ustrašil nasprotnika. Bil je odločan narodnjak. Ze v bogoslovju se je pridno vadil v slovenščini in svojim tovarišem - rojakom urejeval in spisoval list za vajo v slovenščini. Rad je zahajal na naše shode in na shodih Ciril-Metodovih družnic mnogokrat tudi govoril. Baval se je mnogo z znanstvenimi strokami, zlasti z zvezdoslovjem in je bil v njem pravi strokovnjak in v znanstveni zvezi z odličnimi učenjaki in družbami. — Da si razširi znanje, je rad potoval. Bil je v Lurdu, pa tudi v sv. deželi ter prepotoval Italijo. Pogreb je v sredo, dne 29. t. m. dopoldne. Obče je sožalje nad izgubo učenega duhovnika, vrlega Slovence. — Lahka mu zemljica in časten spomin!

(Iz Celovca), dne 27. sept. Spomenik dež. predsednika bar. Schmidt-Zabierow-a ob humberški cesti, o katerem je bilo svoj čas mnogo hrupa, je nekdo poškodoval, da so morali podobo vzeti in popraviti. Nacionálni listi krivdo kajpak zaračajo na Slovence, da, kar naravnost pišejo, da je to — sad vseslovenskega shoda. Zná Bog, kaj bodo še vse spravile na dan te vrste častnikarske pokveke.

(Afrikanški pritlikovci.) Dosihmal se je smatralo poročilo afrikanških potovalcev in preiskovalcev o pritlikovcih, ki se nahajajo v osrednji Afriki — za bajko. Prvi potovalec, ki je seznanil Evropejce s temi ljudmi, ki v resnici bivajo v osrednji Afriki, je bil Miani, ki je leta 1873 pripeljal iz pokrajine reke Uelle v Italijo dva pritlikovca, ki sta živela v Evropi deset let. Bila sta 130, oziroma 140 cm. visoka, imela sta torej višino desetletnega dečka. Bila sta jako nadarjena, italijanski in arabski sta se naučila prav lahko čitati in pisati. — Na bruseljski razstavi, v oddelku „Kongo“, sta letos obiskalcem v ogled izpostavljeni dva taka pritlikovca, doma v porečju Aruwini v srednji Afriki. V njih domovini so celi narodi takih pritlikovcev. Zivijo se večidel z lovom in zamenjavajo s sosednimi narodi divjačino s poljskimi pridelki. Navadno živijo s sosedi, ki so mnogo večji nego oni, v slogi. V vojski jim služijo jako dobro, ker so neverjetno gibčni in izurjeni v orožju. Noben pritlikovski narod nima kakega znamenja na sebi, iz katerega bi se dalo sklepati, da so protinaravno zraščeni. Oni so popolnoma zdravi, sorazmernega stasa in mnogoštevilni. Potovalci pravijo, da prekašajo druge zamorske narode v zvižčnosti, bistroumnosti in ročnosti.

Društva.

(Vabilo) na slavnost, katero priredi prostovoljno gasilno društvo v Domžalah dne 3. vinotoka 1897. — Vzporéd: Zjutraj ob 8. uri: Sprejem došlih gostov na kolodvoru z godbo, pozneje došlih pri gosp. načelniku. Dopoldne ob polu 10. uri: Sveta maša na Goričici. Po maši spreved po Domžalah. — Popoldne ob 3. uri: Zabava na vrtu gospoda Mat. Janežiča, društvenega načelnika, z godbo in šaljivo loterijo. Godbene točke izvršuje domača društvena godba. — Cisti dohodek namenjen je za napravo gasilnega doma. Vstopnina za osebo 10 kr. Društveniki so prosti. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Na obilno udeležbo uljudno vabi odbor.

(Vabilo.) Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem napravi v nedeljo, dne 3. oktobra t. l. ob 1/3. uri popoldne javen shod v gostilni pri Petriču na Kočuhu ob Smarjeti v Rožu s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Govor o kmetijskih potrebah. 3. Govor o sedanjem političnem položaju. 4. Razni nasveti. 5. Prosta zabava. — Ker bode shod zelo važen, pridite tedaj vsi katoliški in slovenski možje iz Smarješke župnije in sosednih občin!

Odbor.

(Zasebna ljudska šola) društva „Sloga“ v Goriči šteje nad 500 otrok, in sicer nad 240 dečkov in nad 260 deklic, razdeljenih prvih na šest, drugih na osem šolskih let. Počenši s tretjim šol. letom so otroci po spolu ločeni; prvo in drugo šol. leto štejeta vsako dva razreda, in sicer dva v ulici sv. Klare in dva v ulici Barzellini, da je otrokom pot v šolo okrajšana. Šola šteje vsega vkup deset razredov (petrazrednica) in potrebuje neobhodno več in večjih prostorov od sedanjih. Zato, rodoljubi, podpirajte „Sloga“ in „Solski dom“. — Z ljudsko šolo združena je obrtna šola za deklice z dvema tečajema in trirazredna obrtnonadaljevalna šola za dečke. Otrokom v predšolski dobi so na razpolago trije otroški vrti, ki bi se morali pomnožiti vsaj še za dva ali tri.

Telegrami.

Dunaj, 28. sept. Cesar ni vsprejel ostavke Badenijeve ter prepovedal, pričeti radi dvoboja sodnijsko preiskavo.

Dunaj, 28. septembra. V prihodnji seji državnega zbora bo predložil finančni minister državni proračun, poleg tega pridejo na vrsto predlogi za podpore vsled elementarnih nezdod. V isti seji se bo volil proračunski odsek, da izročene predloge za podpore takoj reši. Opozicija bo baje ta dan mirna.

Dunaj, 28. septembra. Nadvojvoda Evgen se je povrnil danes iz Stockholma ter počastil grofa Badenija s četrtturnim obiskom.

Dunaj, 28. septembra. Angleški listi izražajo svoje začudenje o izvršenem dvoboju ter z ozirom na to povdarjajo, da mora notranji političen položaj v Avstriji zelo opasen biti.

Meran, 28. septembra. Cesarica Elizabeta se je odpeljala danes dopoldne ob deveti uri v Wallsee.

Dunaj, 28. septembra. Rumunski kralj in kraljica sta se podala danes dopoldne v Budimpešto, da vrneto obisk cesarju Fran Josipu.

Brno, 28. septembra. Brnski „Hlas“ odločno obsoja dvoboj Badenijev ter zahteva, da Badeni odstopi, ker s tem napravi državi največjo uslugo.

Budimpešta, 28. sept. „Bud. Corr.“ poroča, da se vrši 30. t. m. skupni ministerski svet, pri katerem se bode sestavil skupni proračun. Delegaciji se snideta najbrže koncem oktobra.

Budimpešta, 28. septembra. „Neues Pester Journal“ poroča: V neki tovarni za sladkor v braševskem okraju se je razpočil kotel. Ubitih je 16 oseb, ranjenih pa mnogo več. Podrobnosti še niso znane.

Budimpešta, 28. septembra. Iz Aten se poroča, da je ruski poslanik kot starosta diplomatskega zastopstva izročil včeraj grškemu zunanjemu ministru načrt mirovne pogodbe.

Atene, 28. septembra. Včeraj vršil se je na prostem mnogobrojno obiskano shod, ki ga je priredil vodja grške opozicije dr. Bello. Več govornikov je nauduševalo ljudstvo za nadaljno vojsko ter grajalo postopanje kralja in njegove vlade. Sklicatelj je izjavil, da priredi povodom otvoritve parlamenta še jeden tak shod.

Madrid, 28. septembra. Poročilo nekatereh poloficijoznih listov, da se je španjska posadka na Kubi zopet polastila mesta Viktoria de las Tunas, je neresnično.

Umrli so:

27. septembra. Dominika Pirc, krojačeva vdova, 79 let, Karlovska cesta 7, caries multiplex, marasmus.

V bolnišnici:

24. septembra. Volbenk Jochem, tesar, 50 let, srčna hiba.

Tuji.

26. septembra.

Pri **Stonu**: Weiss iz Burgdorf-a. — Fischer, Steinhart iz Kronstadt-a. — Diamant iz Bregence. — Polatzek, Krum, Mautner, Reihenger, Hubenthal, Krötzer, Weinberger, Egli z

Dunaja. — Hausmann iz Prage. — Simanovszky iz Budimpešte. — Golf iz Kočevja. — Gliube od Velike Nedelje. — Kosobud iz Cerkelj. — Achaz, Fahmich, Kranz iz Gradea. — Ješina iz Semiča. — Goeker iz Tržiča. — Stabarin iz Benetk. — Stanger iz Mostara. — Novella, Bubak iz Trsta.

Pri **Maliču**: Goldschmied, Elcher iz Trsta. — Welik iz Budejovic. — Kupferschmied iz Gradea. — Spielman, Klein, Wolf, Schidlof, Glas, Seitz, Kahn, Löw, Bum, Amberger, Klatzl z Dunaja. — Oberrauch iz Bolzana. — Pelzel iz Celovca. — Debeljak iz Prage. — Soly iz Zagorja.

Pri **Lloydu**: Witt iz Monakovega. — Lindner iz Rosegg-a. — Merher iz Prigorice. — Trnovec iz Trsta. — Mose z Dunaja. — Rosina od Sv. Duha. — Mülle iz Curiha.

Pri **Južnem kolodvoru**: Schwefel, Pollak z Dunaja. — Rohrmann, Pollack iz Novega Mesta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
27	9 zvečer	740.6	16.6	sl. zah.	skoro oblč.	0.0
28	7. jutraj	740.5	11.8	sl. svzh.	del. oblč.	0.0
	2. popol.	739.4	20.9	sr. jvzh.	"	"

Srednja včerašnja temperatura 16.3°, za 3.0° nad normalom.

Eksekutivne dražbe.

Mihaela Pavliča iz Raplovega nepremakljivo posestvo (3150 gld. 50 kr.), terjatev 300 gld., dné 1. okt. in 2. nov. v Ribnici.

Frančiške Vrhunc iz Grada terjatev v znesku 3000 gld. dné 1. okt. in 15. okt. (preložitve) v Radovljici.

Janeza Žusta zemljišče v Doleh (6270 gld.) dné 2. okt. in 6. nov. v Idriji.

Josipa Tomca iz Ljubljane nepremakljivo posestvo (700 in 325 gld.), terjatev 600 gld., dné 4. okt. in 8. novembra v Ljubljani.

Antona Smuka iz Znanjih Gorje nepremak. posestvo (855 gld.), terjatev 400 gld., dné 4. okt. in 6. nov. v Ljubljani.

Janeza Štrukelja s Studenca nepremakljivo posestvo (6649 gld.), terjatev 200 gld., dné 4. oktobra in 6. novembra v Ljubljani.

Tomaža in Magdalene Stalzer iz Suhe Vasi posestvo (225 gld.) dné 6. okt. in 3. nov. v Kočevju.

Jerneja Premrova iz Stranj posestvo (3495 gld.) s pritliklinami (120 gld.) dné 9. okt. in 6. nov. v Senožečah.

Lovrenca Oblaka iz Lajš zemljišče (4214 gld.) s pritliklinami, terjatev 309 gld. 96 kr., dné 7. oktobra in 4. nov. v Skofji Loki.

Janeza Verbajsa zemljišče v Subrečah (510 gld.) dné 7. okt. in 28. okt. v Zatišini.

Barbare Simčič iz Radoviča posestvo (454 gld.) dné 7. okt. in 6. nov. v Metliki.

Učenca

sprejem v svojo trgovino z mešanim blagom. Oglasiti se je pri

650 3-2

Mir. Skušek-u,
trgovcu v Metliki, Dolenjsko.

Koverta s firmo

vizitnice in

trgovske račune

priporoča

Katol. tiskarna

v Ljubljani.

Stanarinske knjižice

za stranke

z uradno potrjenimi

določbami hišnega

reda v slovenskem in

nemškem jeziku, z

razporedbo za vpla-

čevanje stanarine, vo-

dovodne in mestne

doklade, dobé se ko-

mad po 15 kr., 10

komadov vkup 1 gld. v

Katol. Tiskarni

v Ljubljani.

Stev. 432.

657 3-1

Razpis službe.

Pri c. kr. notarski zbornici v Ljubljani oddati je

služba tajnika.

Uradne ure le popoldne od 3. ure naprej. — Honorar po dogovoru.

Prosilci za to službo vložé naj svoje prošnje do dné 10. oktobra t. l. pri notarski zbornici v Ljubljani.

Ivan Gogola,

t. č. predsednikov namestnik.

Naznanilo.

Udano podpisani naznanja p. n. občinstvu, da izdeluje vsa

krojaška dela

po najnižji ceni, sosebno za dijake, in se zaradi tega častiti duhovščini, p. n. občinstvu in dijakom priporoča v izdatna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

637 3

Janez Komat,

krojač, Tržaška cesta št. 12/a, tik tobačne tovarne.

Dragotin Pečenko,

mizarski mojster v Ljubljani, Rimska cesta 10,

uljudno naznanja prečast. duhovščini in slav. občinstvu, da je pričel samostojno izvrševati

572 20-5

mizarski obrt.

Ob jednom se priporoča najtopleje v naročila na vsakovrstna stavbinska in pohištvena mizarska dela,

katera bode izvrševal povsem natančno iz dobro osušenega mehkega in trdega lesa po dobremu delu primerni ceni.

Pege

odpravi v 7 dneh popolnoma 566 10-9

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olupanje polti. Pritno v zeleno zapečatenih izvornih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Severonemški Lloyd v Bremi.

491 30-18

Od vis. c. kr. ministerstva valed ukaza dné 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštnih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Iz Breme vsak torek in soboto zvečer.

Iz Southamptona dotaknivi se

Cherbourga vsako sredo in nedeljo

Iz Genove dotaknivi se Neapola

via Gibraltar

dva ali trikrat

na mesec.

Brema - Avstralija.

Do

Adelaide, Melbourne,

Sydneja.

Brema - Vzhodna Azija.

Do Kitajskega.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do Montevideo.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do Novi-Jorka.

Do

Baltimore.

Vožnja po morji čez ocean do Novi-Jorka traja 7 do 8 dni.

Najlepša in najcenejša pri-

ložnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani:

Edvard Tavčar.

Dunajska borza.

Dné 28. septembra.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102		05	
Avstrijska zlata renta 4%	124		10	
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	101		85	
Ogerska zlata rent 4%	121		75	
Ogerska krona rent 4%, 200 kron	99		25	
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950		—	
Kreditne delnice, 160 gld.	367		90	
London vista	119		75	
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58		72 1/2	
20 mark	11		74	
20 frankov (napoleonador)	9		52 1/2	
Italijanski bankovci	45		15	
O. kr. cekini	5		66	

Dné 27. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159	gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159		50	
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189		50	
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99		75	
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140		—	
Dunavske vravnave srečke 5%	129		—	
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109		50	
Posojilo goriskega mesta	112		50	
4% kranjsko deželno posojilo	98		—	
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98		60	
Priporitetne obveznice državne železnice	226		50	
južne železnice 3%	182		—	
južne železnice 5%	126		—	
dolenjskih železnice 4%	99		50	

Kreditne srečke, 100 gld.	198	gld.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156		—	
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19		25	
Rudolfove srečke, 10 gld.	26		—	
Salmove srečke, 40 gld.	72		50	
St. Genois srečke, 40 gld.	79		—	
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57		—	
Ljubljanske srečke	22		50	
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	165		75	
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3390		—	
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	406		—	
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	85		—	
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—		—	
Montanska družba avstr. plan.	132		50	
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	166		—	
Papirnih rubljev 100	127		37	

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvari, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih papirjev in vestni sveti za dosogo kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih.